

Moje soukromí - nekoukat, nešťourat

Znáte mě? Ne? A víte, že se ani nedívím? Já si totiž své soukromí hodně pečlivě střežím, takže vám ani neprozradím své jméno. A důvod? Popravdě řečeno ani pořádně nevím. Mohl by mi snad někdo vysvětlit, proč to dělám? Vidím, že nemohl, takže na to zkusím logickými úvahami přijít sám. Jedním z důvodů může být to, že jsem někdy až příliš uzavřený člověk. Ne, to ne. Já jsem totiž tak společenský, aktivní a bavící typ, že s touhle odpovědí asi moc nepochodím. Hmm, tak třeba... No jasně, už to mám. Já mám totiž strach. Ano, zcela otevřeně se přiznávám, že já, přestože jsem navenek působící absolutně nezranitelný drsňák, který s sebou nenechá házet o podlahu, se bojím, a to docela dost na to, abych některé věci prozradil třeba i svým přátelům natož nepřátelům, jež by mohli těchto faktů zneužít mnohem více, a já si raději ani nechci představit, co by bylo, kdyby. Ale je to vůbec strach anebo úplně něco jiného? Co když je to jen má přirozená reakce? Nebo snad můj povahový rys, který velí k obraně pokaždé, když se o mně někdo chce dozvědět něco pikantního? Možná. Ale proč by vás tohle mělo zajímat. Je to totiž moje soukromí, na jehož prahu jste se nyní ocitli. Takže dál už ani krok!